

فرش پازریک

قدیمی ترین فرش موجود جهان که تا کنون بدست آمده جل اسبی است که به سال 1327 یا 1328 شمسی در نقطه ای بنام «پازریک» در 80 کیلومتری مرز مغولستان خارجی و 200 کیلومتری جنوب شرقی «بی ایسک» در مقبره ای متعلق به شاهان سکایی میان یخ ها به وسیله پرفسور «رودنکو» کارشناس روسی کشف شده است پازریک منطقه ای است در کوههای «آلتای»

و در «اوست اولاکان» سیبری جنوبی.

این فرش که نسبت به طول زمان بافت آن تا امروز بسیار خوب مانده در حال حاضر در موزه «آرمیناژ» لنین گراد اتحاد جماهیر شوروی سابق در محفظه ای خالی از هوا نگهداری می گردد

به سال 1950 در شوروی پیرامون کشفیات پرفسور «رودنکو» کتابی انتشار یافته که در آن شرح مشخصات این قالیچه آمده است.

پرفسور رودنکو معتقد است که این فرش کار مردم «مادیارت» خراسان بزرگ است.

بهر حال کشف این فرش که حدود سه هزار سال پیش بافته شده نشان دهنده این حقیقت است که صنعت فرشبافی بیش از پنجاه قرن در ایران سابقه دارد.

مشخصات فرش «پازریک» بطور خلاصه بشرح زیر است :

ابعاد : 6 فوت و 8 اینچ در 6 فوت معادل 210 × 183 سانتی متر.

طرح: نسبت به قدمت آن بسیار پیشرفته

نقش: قسمت بیرونی حاشیه نقش تکراری کوچکی از جانوری افسانه ای و بال دار و پس از آن یک ردیف سوار که یک در میان ایستاده سوار بر اسب اند جملگی در حال راه رفتن.

یک ردیف گوزن خالدار یک در میان با سواران و پیادگان مذکور بافته شده است و مردانی که در کنار اسبان راه می پیمایند با پوشش و اسلحه خود آشکارا نقش ستونهای تخت جمشید را بیاد می آورند.

جنس پرز: پشم

رنگ های بکاررفته: سرخ، سبز، آبی، نارنجی و نوعی سبز متمایل به آبی که بنام رنگ پازرینگ معروف است.

نوع گره: متقارن (ترکی باف)

تعداد گره در هر 10 سانتی متر مربع: 3600 مربع

مورد استفاده: پوشش اسب بوده.

برگرفته شده از کتاب فرهنگ جامع فرش یادواره.

